

majú ten účel, aby v záujme dobrého mena žalujúcej strany a v záujme konzumentov každému bolo zjavné, že ide o menejcenný tovar a aby neboly ceny, takto označené, predajcami zvyšované.

Toho si musela byť vedomá aj žalovaná, ktorá je obchodníčkou obuvou. Už sám nákup takej obuvi vo veľkom cieľom ďalšieho scudzenia a — prirodzene za ceny vyššie, než aké byly na tovare vyznačené — prirodzene za ceny vyššie, než aké byly na tovare vyznačené — priečil sa dobrým mravom súťaže, leho výsledkom jeho bolo zmarenie opatrenia, ktoré žalujúca strana pre svoj dotčený obchod zaviedla a preto bol aj spôsobilý poškodiť žalujúcu stranu ako súťažiteľa.

Žalovaná neprávom poukazuje na to, že vedúci niektorých predajní odpredávali taký menejcenný tovar vo veľkom a takto obchádzali dotyčnú záповeď. Žalovaná bola si aj tu vedomá nesprávnosti tohoto postupu, lebo však sama rovnajšie značky cenové s obuvi takto nadobudnutej odstraňovala, tedy aj značku menejcennosti. Že tým mohla byť žalujúca strana poškodená, odôvodnil správne odvolací súd. Nejde tu o posúdenie záväzku z obchodného úkonu, v ktorom prípade pravdaže ručila by žalujúca strana za svojich obchodvedúcich, ale o posúdenie prípadu s hľadiska zákona proti nekalej súťaži, a tu stačí, keď podľa zistenia odvolacieho súdu žalovaná musela si byť vedomá bezprávnosti konania dotyčných obchodvedúcich proti žalujúcej strane.

Ak tvrdí teraz žalovaná, že spomenutým konaním istých predajní žalujúcej strany cítila sa poškodenou v svojej súťažnej pozícii (§ 17 cit. zák.), neoprávňovalo ju to, aby sa sama dopúšťala konania proti dobrým mravom súťaže.

Čís. 16254.

I. Trhovec, ktorý v hádke s iným trhovcom o miesto na tržišti, kope do stánku tohoto trhovce a prevráti mu stôl s tovarom, dopúšťa sa konania proti dobrým mravom súťaže v smysle § 1 zák. č. 111/1927 Sb. z. a n.

II. Použitie § 1 zák. č. 111/1927 Sb. z. a n. nie je vylúčené tým, že čin, závadný s hľadiska tohoto ustanovenia, je aj činom trestným podľa iných zákonných ustanovení.

(Rozh. z 29. mája 1937, Rv IV 716/36.)

Podľa prednesu žaloby II. žalovaný, ktorý je trhovcom ako žalobník a predáva tovar toho istého druhu, dňa 17. januára 1936 na trhu v P., keď si žalobník v jeho susedstve postavil stánok, začal kopať do stánku žalobníka, prevrátil mu stôl s tovarom a tovar, ktorý spadol na zem, bol potom čiastočne rozkradnutý, zničený alebo poškodený. Žalobou, oprenou o ustanovenia zákona proti nekalej súťaži (č. 111/1927 Sb. z. a n.), domáhal se žalobník rozsudkového výroku, že II. žalovaný povinný je zdržet sa spomenutého konania a nahradiť žalobníkovi spôsobenú škodu. (Žaloba proti I. žalovanej nebola predmetom vecného rozhodovania Najvyššieho súdu.)

S ú d I. s t o l i c e žalobe proti II. žalovanému vyhovel, lebo uznal, že sú tu podmienky pre použitie § 1 zák. č. 111/1927 Sb. z. a n. O d v o l a c í s ú d jeho rozsudok zmenil a žalobu zamietol. D ô v o d y: Dokazovaním, vykonaným pred súdom prvej stolice, je zistené, že dňa 17. januára 1936 II. žalovaný na trhu v P. umiestil svoj stôl na tovar na správnom mieste — určenom políciou —, totiž na M. ulici pred domom čís. 68. Naproti tomu žalobník samovoľne zmenil miesto svojho stánku vykázané mu políciou na M. ulici pred domom čís. 62 a postavil svoj stôl v bezprostrednom susedstve stola II. žalovaného. II. žalovaný povadil sa pre toto nesprávne postavenie stánku so žalobníkom a vyzval ho, aby svoj stôl postavil ďalej od jeho stola, tejto výzve žalobník nevyhovel. V hádke potom II. žalovaný kopol do stola žalobníka, stôl sa prevrátil a časť spadlého tovaru bola zničená alebo rozkradnutá a časť bola poškodená. Z tohoto skutkového stavu plynie, že čin vytýkaný II. žalovanému stal sa v hádke — žalobníkom zavinenej — o miesto na tržišti, nie však v hospodárskom styku. Čin II. žalovaného nebol nijakým spôsobom súťažou, ale záležal len v svojmocnom odstránení stola žalobníka, postaveného neprávom tesne u stola II. žalovaného, potom, čo žalobník nevyhovel výzve II. žalovaného, aby svoj stôl postavil ďalej, event. na miesto vykázané mu políciou. Predpokladom žalobného nároku podľa § 1 zák. č. 111/1927 Sb. z. a n. je konanie v hospodárskom styku odporujúce dobrým mravom súťaže, spôsobilé poškodiť súťažiťela. Že v súdenom prípade nešlo o takéto súťažné konanie, zrejme je z toho, že čin mohla vykonať aj osoba, ktorá nie je súťažiťelom žalobníka. Vyššie bolo dovodené, že nešlo ani o čin v hospodárskom styku. Čin II. žalovaného môže byť snád' činom trestným (§ 418 tr. z.), za ktorý by bol II. žalovaný zodpovedný podľa predpisov o náhrade škody, nie sú ním však splnené predpoklady § 1 zák. č. 111/1927 Sb. z. a n. Škoda bola súdom prvej stolice prisúdená žalobníkovi podľa ustanovenia zákona proti nekalej súťaži (odst. 2 § 16 zák. č. 111/1927 Sb. z. a n.). Tento základ nároku žalobníka na náhradu škody nie je podľa vyššie uvedeného daný. Žalobník musel by náhradu škody uplatňovať na inom právnom základe, to by však bolo v odvolacom pokračovaní v dôsledku zákazu zmeny žaloby (§ 494 Osp.) aj tak neprípustné.

N a j v y š š í s ú d dovolacej žiadosti žalobníka čo do II. žalovaného vyhovel tak, že rozsudok odvolacieho súdu zmenil a II. žalovaného zaviazal pod exekúciou, aby sa zdržoval znemožňovania trhového obchodovania žalobníka kopaním do jeho stánku a rozhadzovaním tovaru nachádzajúceho sa tam, a vyriekol, že právny nárok žalobníka na odškodné je po práve; cieľom zistenia výšky tohoto odškodného rozsudok odvolacieho súdu rozviazal a uložil mu ďalšie pojednávanie a nové rozhodnutie.

D ô v o d y:

Zo zisteného stavu veci odvolací súd nesprávnym použitím hmotného práva vyvodil záver, že hádka o miesto na tržišti a na to nasledujúci čin II. žalovaného, že tento kopol do stola žalobníka, stôl pre-

vrátil a že potom časť spadlého tovaru bola zničená, rozkradnutá alebo poškodená, nestaly sa v hospodárskom styku a v súťažnom konaní oboch strán. V tom ohľade treba poukázať na správne opačné stanovisko súdu I. stolice.

Použitie § 1 zák. č. 111/1927 Sb. z. a n. nie je vylúčené tým, že čin závadný s hľadiska tohoto ustanovenia je aj činom trestným.

Bolo preto treba zdržovacej žalobe vyhovieť podľa § 15 cit. zák., pokiaľ smeruje proti II. žalovanému.

Nie je sporné, že nekalým súťažným konaním II. žalovaného vznikla žalobníkovi aj škoda. O výške tejto škody odvolací súd v dôsledku nesprávneho svojho stanoviska nerozhodol, ba ani skutkový stav potrebný k rozhodnutiu nezistil.

Preto bolo treba v tejto čiastke rozsudok odvolacieho súdu rozviazať podľa § 543 Osp.

Čís. 16255.

Obecná dávka hasičská, vodná a poplatok kanalizačný a dlažebný (§ 38 a § 28 zák. č. 329/1921 Sb. z. a n.) nepoživajú prednostného poradia pri rozdelení dražebnej kúpnej ceny nehnuteľnosti.*)

(Rozh. z 2. júna 1937, R IV 225/37.)

Exekučný súd pri rozvrhu dražebnej kúpnej ceny nehnuteľnosti vrátil v prednostnom poradí pohľadávku mesta P., uplatnenú titulom obecnej dávky hasičskej, vodnej a poplatku kanalizačného a dlažebného. Rekurzný súd jeho usnesenie zmenil a prednostné vradenie týchto položiek pominul. Dôvody: Obecná dávka vodná, kanalizačný poplatok (stočné) a poplatok za asfaltovanie chodníku (dlažebné) boli zavedené odst. 2 § 28 zák. č. 329/1921 Sb. z. a n. Hasičská dávka nebola zákonom výslovne zavedená a spočíva na odst. 3 § 38 cit. zák., podľa ktorého môžu byť so svolením vlády zavedené iné dávky. Túto dávku zaviedla vláda usnesením z 27. septembra 1934, o čom boli obce uvedomené obežníkom krajinského úradu č. 287.191/5/1935, uverejneným v Krajinskom vestníku čis. 4/1935. Odst. 3 § 44 zák. č. 329/1921 Sb. z. a n. ustanovuje, že o exekučnom pokračovaní čo do vymáhania poplatkov resp. dávok podľa tohoto zákona platia tie isté pravidlá ako pre vymáhanie nezaplatených priamych daní. Toto ustanovenie nemožno však vykladať tak, že by týmto dávkam prislúchalo to isté prednostné právo ako priamym daniam, lebo toto stanovisko nemá v zákone žiadnej opory, ako to vyslovil Najvyšší súd v rozhodnutí Úr. sb. č. 2373, podľa ktorého obecná dávka z nájomného a poplatky za používanie stôk a za odvážanie smetí (§ 39 a § 28 zák. č. 329/1921 Sb. z. a n., dodatok IV vl. nar. 143/1922 Sb. z. a n. a dodatok I cit. vl. nar.) nepoživajú prednostného poradia pri rozdelení

*) Porov.: Úr. sb. č. 2373, Sb. n. s. č. 4228.